

عامل فراموشی خطبه غدیر جز هوی و هوس و حبّ به جاه و مقام نیست

آیت الله قرهی در درس اخلاق خود گفت: عامل فراموشی خطبه غدیر چیزی جز هوی و هوس و حبّ به جاه و مقام نیست...

آیت الله قرهی در درس اخلاق خود گفت: عامل فراموشی خطبه غدیر چیزی جز هوی و هوس و حبّ به جاه و مقام نیست به گزارش خبرگزاری مهر، نکته ای از درس اخلاق آیت الله قرهی برای علاقه مندان در پی می آید.

عرض کردیم باب هدایت، برای بشر باز است، منتها به شرط آن که خودش هدایت پذیر باشد؛ و الا اگر انسان خودش هدایت پذیر نباشد، طبعاً هر قدر انبیاء عظام و حضرات معصومین (ع) و اولیاء و خصیصین بکوشند، اثر و فایده ای برای او نخواهد داشت و هدایت را قبول نخواهد کرد.

نکته ای که در باب علت تجمّع انصار در سقیفه است، مؤید همان روایتی است که بیان شد حضرت می فرمایند: اگر کسی هدایت را نخواهد، هدایت نمی شود و در جای دیگر فرمودند: هر کس که هوی و هوس داشته باشد، هدایت برایش سودی ندارد. لذا آن که به نفس امّاره جواب مثبت دهد، طبعاً به هدایت، جواب مثبت نمی دهد!

جالب است! بعد از رحلت پیامبر اکرم، خاتم رسل، محمد مصطفی (ص)، به جای آن که امت برای تغسیل و تدفین و تکفیر پیامبر (ص) یک پارچه شوند، بعضی از این صحابه به دنبال این رفتند که غنیمتی بگیرند و به خاطر همین، مشکلاتی ایجاد شد.

در همان ابتدای قضیه، انصار و مهاجرین، به خاطر ریاست می خواستند به جان هم بیافتند. تاریخ دو نکته را ثبت کرده است که اینها به ظاهر برای سبقت گرفتن از هم وارد این قضیه شدند، در حالی که بحث غدیر خم را از پیامبر (ص) شنیده بودند. اتفاقاً جالب این است که پیامبر (ص) در حجّه الوداع بیان می کنند: بعدها کسی نگوید که ما فراموش کردیم!

گرچه حسب روایات شریفه - که هم در بین اهل جماعت و هم در شیعه است - قبلاً هم پیامبر (ص) بارها ولایت مولی الموالی (ع) را تبیین نموده بودند اما در غدیر خم و در آن اجتماع کثیر امت که هر کس از جایی آمده بود، پیامبر (ص)، بالصراحه همه را دعوت می کنند؛ لذا فرمان می دهند آنهایی که جلو رفتند، برگردند و منتظر می مانند کسانی که عقب هستند، حضرت جهاز شترها را روی هم قرار می دهند و از آن بالا می روند و آن خطبه بسیار عالی و غزّاء را تبیین می فرمایند.

جالب این بود که صدا هم به همه می رسید و این هم از اعجازات نبی مکرم (ص) است که بیان شده همه صدا را شنیدند و هیچ کس نبوده که نشنیده باشد. چون در قدیم، قبل از این که بلندگو باشد، در سخنرانیها، رسم بر این بوده که دو سه نفر را قرار می دادند تا آنها مطالب را تکرار کنند که همه بشنوند (در خاطرات مرحوم فلسفی هم هست که می فرمایند: من بیان می کردم، بعد چند لحظه توقف می کردم تا اینها به دیگران بگویند و بیرون مسجد هم بشنوند. بعد که بلندگو آمد، آن حالت از بین رفت). اما دارد که صدای پیامبر عظیم الشان (ص) را همه می شنیدند و این نکته بسیار مهمّ و از اعجازات نبوی است.

پس چطور شد همین افرادی که خود از نزدیکان و صحابه بودند، سقیفه را به وجود آوردند؟! آنها که در مدینه التّبی و در محضر پیامبر (ص) بودند! آنها که در غدیر خم آن خطبه پیامبر (ص) را شنیدند و حتی بیان شده: اولین کسانی هم که به مولی الموالی (ع)، تبریک گفتند و بیان کردند: «بخ بخ لک یا علی (ع)»، همین افراد بودند!

علت جز هوی و هوس و حبّ به جاه و مقام - همان چیزی که در این چند جلسه عرض کردیم - چه چیز دیگری می تواند باشد!؟